

Năpasta nu e criza care a dat peste noi, năpasta e acest guvern

De la sfârșitul anului trecut suntem într-o recesiune evidentă, care are ca efect în primul rând restrângerea piețelor pentru companii, pierderea locurilor de muncă de către angajați, scumpirea creditului, cu dobânzi care practic s-au triplat față de anii trecuți, de asemenea o reducere puternică a consumului.

Se discută în această perioadă ce e de făcut – ce poate să facă guvernul, autoritățile locale. O să încerc să fiu cât de obiectiv posibil cu dumneavoastră.

Este evident că criza care se manifestă la nivel mondial nu putea să ocolească România. Dar asta nu înseamnă că tot ce se întâmplă rău în România de azi este vina crizei mondiale. Am reușit să acumulăm în ultimii ani o grămadă de probleme și de dezechilibre, care se văd astăzi,

din păcate. Nu vom putea ieși singuri din criză, nu putem avea soluții miraculoase, dar putem ieși mai repede sau mai târziu. Asta înseamnă că putem avea costuri mai mici, sau putem avea costuri mai mari - pentru companii, pentru populație, pentru toți.

Eu cred că această criză nu poate să fie depășită doar cu reduceri de cheltuieli, ci prin relansare economică. Dar reducerea cheltuielilor este obligatorie în toate sectoarele, pentru a atenua efectele negative. De asemenea există niște pârgii pe care le are Guvernul României și Banca Națională a României în special, pentru a interveni în economie în această perioadă. Este vorba și despre deblocarea unor proiecte publice în curs de derulare: dacă acestea sunt finanțate, constructorii, respectiv furnizorii lor și oamenii care sunt acolo au de lucru - se plătește TVA, se întorc bani în economie.

Apoi investițiile în infrastructură noi, absorbția cât mai rapidă a fondurilor europene (nu e totuna că vom începe un proiect luna viitoare sau peste șase luni – înseamnă costuri). O poziție importantă a BNR (dar și a Guvernului) este scăderea dobânzilor. Fără scăderea dobânzilor, în așa fel încât, pe de o parte, companiile să poată lua credite, sau cetățenii să ia credite pentru consum, n-are cum să funcționeze economia. Ori în condițiile în care dobânzile au crescut de la sub 10% la peste 20% la un moment dat, n-are cum să ia credite nici cetățeanul, pentru că a constatat că ratele i-au explodat în bancă, și nici companiile n-au cum să susțină liniile de credit pe care le-au avut. Deci până când nu se fac anumite lucruri, nu are cum să se miște economia.

Guvernul ia măsuri care ajută criza să se agraveze

Acestea sunt niște evidente. Tot o evidență este și faptul că această criză nu va putea trece fără niște efecte dureroase, fără niște corecții care trebuie aduse, la nivel de companie privată, la nivel de primărie, sau la nivel de stat. La companiile private, toată lumea a început să-și facă aceste corecții; avem posturi de televiziune locale sau naționale care au făcut reduceri de personal (dacă vorbim de presă), un trust mare a făcut reduceri de salarii la jumătate. Avem autorități locale, cum e Primăria Oradea, unde anul trecut am făcut două tranșe de reduceri de personal. Și mai avem Guvernul, care ar trebui să facă reduceri, dar numai clămpăne, fără să facă nimic. Deci ce face Guvernul în această situație, care este cel mai important organism al statului român, care poate să influențeze în mod masiv inclusiv Oradea. Nu poate Oradea să fie în afara României. Eu cred că Guvernul nu face aproape nimic. O să treacă criza peste România și o să vedem că acest guvern nu face aproape nimic, nu ia nicio măsură care să fie anticriză, ba chiar ia măsuri care par sortite să ajute criza să se agraveze.

Ce-ar trebui să facă Guvernul? Eu cred că ar trebui să reducă și să restructureze cheltuielile publice. Este obligat să facă acest lucru. Anul trecut, de exemplu, când economia mergea bine, cota de nivel de salarizare, care se aplică din produsul intern brut, avea o valoare de 5-6%. Anul acesta, odată cu scăderea veniturilor, s-a ajuns ca aproape 9% să fie alocate pentru cheltuieli bugetare. Ori, de exemplu, dacă s-a redus numărul de autorizații de construcție care se emit, în Oradea sau în altă parte, nu este normal să faci o reducere de personal în zona respectivă, fiindcă nu mai au ce să lucreze? Asta este o reducere obiectivă, dar gândiți-vă că sunt instituții centrale, care nu au obiect de activitate. A făcut guvernul ceva ca să reducă aceste cheltuieli? În fiecare seară se iese la televizor, se propun diferite soluții, începând de la ore de muncă

neplătite, la concedii fără plată, de la convingerea sindicatelor să muncească pe gratis, la reduceri de personal impuse (dar în primul rând autorităților locale, și nu centrale), soluții care se schimbă de la o zi la alta. Dar să ia niște decizii efective, care să spună am făcut asta, asta și asta, nu sunt în stare. L-am auzit zilele trecute pe premier că anunță desființarea de către miniștri a nu știu câtor posturi. Păi 90% sunt posturi vacante. În loc să ia măsuri drastice, să reducă posturile din zona centrală, unde sunt oameni care primesc bani fără să facă nimic, ce face guvernul? S-a împrumutat masiv de pe piața internă, neputând să ia credite de pe piața externă, din cauza crahului financiar care a afectat economia mondială, a luat bani de la băncile românești, masiv. Guvernul României a luat împrumuturi pe toate căile posibile, începând de la titluri de stat, de la FMI, Comisia Europeană, plus neplata TVA-ului care trebuie să-l ramburseze (și de la începutul anului sunt peste 10 miliarde). Putem estima fără riscul de a greși că acest guvern va lua în acest an împrumuturi cât a luat România în ultimii 18 ani. Bun, iei împrumuturi, dar ce faci cu ele? Se plătesc salarii și pensii. Dacă acești oameni ar avea eficiență, nu ne-ar părea rău. Dar cât timp nu au eficiență și guvernul nu face nimic pentru a corecta această situație, cred că e dovadă de iresponsabilitate.

Care a fost efectul pervers al acestor credite angajate de guvern? Băncile s-au bucurat că au un client sigur, Guvernul României; dar când ai un client sigur, mai dai credit firmei domnului Bolojan? Nu, fiindcă riști să nu-i meargă afacerea. Și atunci băncile își permit să țină niște dobânzi care acum sunt cu 50% mai mari decât anul trecut. În țări cum sunt Polonia, Cehia, Germania sau Franța, deja dobânzile sunt mai mici decât cele din perioada de boom economic. Aceasta înseamnă că aceste țări deja au condiții pentru relansarea economiei. În afară de faptul că au fost tocați banii în mod iresponsabil, nefiind direcționați către investiții ca să producă dezvoltare la rândul lor, s-a mai creat și o presiune pe piață, în așa fel încât băncile țin dobânda mare și n-au niciun interes să se zbată să caute investitori ca să le dea credit. Deci în loc să ia măsuri anticriză, Guvernul a mai luat o măsură ca să agraveze criza.

Auzim mereu „vom face” – nu am auzit încă „am făcut” de la acest guvern. Atunci când am plecat de la guvern în 2008, am crezut că n-o să-i regret pe unii dintre miniștrii din Cabinet. Dar uitându-mă la ce se întâmplă acum, încep să regret oameni care erau subiect de presă. Ei puteau fi simpatici, puteau să numere greșit stelulele de pe steagul UE.

Lipsa investițiilor și efectele asupra Oradiei

Pe partea de investiții, s-a spus că se vor aloca o grămadă de bani. Guvernul s-a angajat ca volumul de investiții să fie 7% din PIB. Constatăm că pe primele șase luni, investițiile reprezintă 1, 5% și că, în termeni reali, sunt cu 20% mai mici decât a dat guvernul Tăriceanu în anul trecut. Ori ca să compensezi scăderea de piețe, trebuie să duci bani în investiții, care să aibă un efect de antrenare a economiei. S-a făcut asta? Nu! Avem date certe care arată acest lucru. Nu s-a mai demarat niciun proiect mare, nu se plătesc datoriile pe care statul le are către companii. Iată și câteva efecte asupra municipalității din Oradea. În fiecare an – 2006, 2007, 2008, indiferent care a fost culoarea politică a primarului Oradiei și a guvernului, în municipiul Oradea, prin Ministerul Educației, s-au alocat sume de 50-60 de miliarde pentru investiții în școli. S-a început Liceul Gojdu; va fi șantier și anul acesta, și anul viitor, pentru că anul ăsta n-am primit practic nimic (de fapt, doar un miliard, prin mijlocirea unui parlamentar). Anul acesta, toate reparațiile care s-au făcut în Oradea s-au făcut pe banii orădenilor, fără niciun ban de la minister - investițiile pe contractul cu Ministerul Mediului, pentru reabilitarea și extinderea rețelelor de

apă și canalizare, convenție încheiată în 2006, între primarul de atunci și ministrul de atunci. Guvernul liberal a alocat sume pe care Primăria nu i-a putut cheltui în 2007. A trebuit să fac eforturi în 2008 să readuc sumele, să măresc plafonul Oradei, iar în 2009 s-a mai achitat ceva prin ianuarie-februarie, după care nu s-a mai achitat nimic. Efectul este clar: avem datorii de peste 150 de miliarde, pe care cele aproximativ 15 companii care au contract cu Compania de Apă le duc în spate, fiindcă Guvernul nu a plătit acești bani. Pe cale de consecință aceste lucrări sunt blocate, sunt abandonate.

Putem vorbi de relansare economică, în aceste condiții? Avem o bună parte din companii care au început să intre în insolvență și companii care au avut cifre de afaceri mari în Oradea, Chimprestor de exemplu. În sectorul de construcții, pentru că nu s-a plătit, s-a ajuns la arierate puternice. Sunt probleme destul de mari, și tot ce înseamnă lanțul de distribuții, producători, materiale de construcții, tot lanțul acesta este puternic afectat. Mai e o problemă legată de acest aspect, și anume faptul că trebuie să absorbim fondurile de coeziune. Ele prevăd extinderea unor rețele de la limita administrativă a Oradei, din cartierul Grigorescu către Sântandrei, către Sântandrei, către alte comune. Or, prin convenția care era încheiată cu ministerul Mediului, trebuia să ducem apa până la limita administrativă – nu este dusă.

Vă întreb, și poate ne explică domnul Nemirschi cum va circula apa printre două puncte în care nu există rețea de apă? Deci este periclitată inclusiv accesarea fondurilor europene. Am dat exemplu o altă trazaie care a apărut, și anume avem acum câștigat și trebuie să semnăm la sfârșitul lunii convenția de finanțare pentru reabilitarea a 19 străzi. Ca să vă dau o stradă cunoscută, cum este Bumbacului, ea este prevăzută a fi finanțată pentru asfaltare prin acest proiect european, dar partea de canalizare este pe convenția cu ministerul. Dacă mă apuc și folosesc banii repede, cum ar trebui să fac, va trebui s-o sparg peste doi ani de zile când s-ar putea să vină un ministru care să înțeleagă ce este important, să ne dea banii. Iar o să fim criticați că nu lucrăm cu cap, și aveți dreptate. Dacă nu asfaltăm, o să pierdem banii, că nu-i putem muta pe alte străzi.

V-am arătat niște efecte, atât în plan economic general, cât și în ceea ce înseamnă efectul asupra orădeanului, asupra companiilor din Oradea, asupra locurilor de muncă din Oradea, asupra veniturilor la buget. Deci, investiții nu prea se fac. Trebuie să recunosc că singura investiție pe care guvernul a continuat-o, și e un lucru foarte bun, este cea la șoseaua de centură, pe care am început-o anul trecut. Altfel, mai aveam un șantier abandonat și acolo.

Măsuri fără cap și fără coadă

Deci, în loc să se rezolve aceste chestiuni, să se facă restructurări de cheltuieli radicale, care sunt necesare, să se aloce banii economisiți către investiții, iar banii luați din credite să meargă și ei către investiții sau către creditarea economiei la dobânzi corecte, cele două partide se ceartă zi de zi. Toate energiile se consumă pentru a da bine cât de cât electoral, pentru campania prezidențială, dar au nenorocit România. Și, folosind niște termeni populari, năpasta nu e criza care a dat peste noi, ci năpasta e acest guvern.

Eu personal mă bucur că PNL nu a intrat într-o cărdășie, că numai cărdășie se poate numi, cu unul dintre cele două partide în situația aceasta, pentru că nu știu ce s-ar fi putut face cu astfel de partener. Și aceste oale sparte, deci tot ce nu se face anul acesta, o să plătim anul viitor. La un moment dat, dacă nu se iau ceva măsuri, riscăm să ajungem în situația Ungariei, unde era să intre statul în incapacitate de plată. Așa că au început să fie tăiate salarii, pensii, s-au luat

niște măsuri radicale. Acolo trebuie să ajungem ca să facă oamenii ăștia ceva? Nu trebuie să te uiți în Congo, ci trebuie să te uiți numai în Ungaria ce s-a întâmplat.

Sigur, guvernul a propus totuși câteva programe. Bun, n-o să le comentez pe cele 32 sau cele 37 de puncte pe care chiar ei le-au calificat ca fiind penibile, dar o să discutăm de ceva ce s-a pus în practică, e programul Prima casă. Știți foarte bine inaugurarea la care un prim-ministru de țară se duce când se cumpără un apartament vechi. Oameni buni, nu s-a construit o casă nouă, s-a luat un apartament din Berceni. S-a dus primul ministru cu încă vreo trei-patru acolo, că nici nu încăpeau în banca aia, ca să vă dați seama de ridicolul situației. Și am niște date pe care le aveți și dumneavoastră, ce-a însemnat programul Prima casă de când i s-a dat drumul. Mai sunt cinci luni până la sfârșitul anului, erau prevăzute 16.000 de credite, și până acum au fost aprobate 131 la nivelul întregii țări. Cred că în Bihor le numărăm pe degetele de la o singură mână câte s-au aprobat efectiv. Pentru că sistemul este nefuncțional, a fost făcut „pe picior”, și numărul celor care sunt eligibili sau care sunt dispuși să plătească asemenea dobânzi nu e foarte mare. Deci e un program care astăzi se dovedește că va fi un eșec, din păcate. Era bine să fi fost un program bun, care să meargă. Dar a fost făcut „pe picior”, ca și o grămadă de ordonanțe guvernamentale care au fost anulate de Curtea Constituțională, în timp ce avem un prim-ministru doctor în drept. Dacă era un inginer hidro, căruia îi plac mașinile, mai mergea... Deci, aceste sume enorme care se împrumută și care se folosesc fără cap și fără coadă, o să-i facă pe români, pe fiecare dintre noi, să le plătim, și va trebui să le plătim că nu sunt granturi, trebuie date înapoi. Și vom plăti ani de zile distracția prezidențială din acest an. Totuși, și vă spun asta ca român, mă aștept să se facă totuși ceva.

Reducerile trebuie făcute, dar nu pentru că le impune guvernul

Unii dintre dumneavoastră m-au criticat, pentru că am acordat stimulente angajaților din primărie, lunile trecute. Stimulente s-au dat de patru ani de zile, dar n-a văzut nimeni asta până n-am venit eu în primărie. Dar este o lege care impune în România constituirea stimulentei, este ordonanța 92/2003. Eu am crezut că, totuși, miniștrii de finanțe, dacă declară la televizor că vor să reducă cheltuielile, chiar vor să le reducă.

Într-un entuziasm din acesta de a participa, de a da soluții pentru România, am făcut o adresă domnului Pogea. I-am propus să modifice un text de lege ca să putem scăpa de aceste stimulente, să nu ne dea sindicatul în judecată. Nu s-a făcut nimic până acum. Vă pot pune adresa la dispoziție (am făcut-o în 6 august). Nu trebuie modificat decât un „pot”, se introduce un singur cuvânt, ca să nu mai fie imperativă constituirea acestor stimulente. Și este o măsură la nivel de țară, care ar face economii consistente. Numai că e greu să le tai supapele celor din ministerul de Finanțe care trebuie să-ți acopere trăznăile. Deci nici ceea ce se poate face în mod evident nu se face. Dar se discută în aceste zile – și aici trec la poziția mea de primar – despre reducerile pe care guvernul le propune pentru administrația locală. Noi le facem voluntar, pentru că suntem conștienți că nu se poate altfel.

Deci cât timp veniturile ne vor scădea pe următoarele șase luni, cât timp volumul de activitate a scăzut, cât timp unii nu înțeleg că ești în serviciul public și că trebuie să lucrezi, aceste reduceri trebuie făcute, dar nu pentru că ți le impune guvernul. Fiind și asta o măsură făcută „pe picior”, prevăd că va fi din nou un fiasco. Poate să fie un fiasco pentru că a intrat peste legislația care garantează autonomia locală – din start te duce într-o zonă de constituționalitate discutabilă –, sau poate să fie o problemă pentru că nu vor ține cont de realitatea din România. În Oradea, de

exemplu, curățenia este efectuată într-un sistem externalizat - de către firma RER care are câteva sute de angajați -, iar în Bacău salubritatea este făcută de către o direcție a primăriei: Stavarache are 500 de tovarăși care mătură străzile. Bun, deci trebuie să aibă grijă cum pun această lege, că altfel o să aducă Bacăul, ca și Napoli, într-o stare de mizerie cruntă dacă o să-l pună pe Stavarache să-și dea oamenii afară, spre exemplu.

În Oradea și în alte 11 orașe Administrația Social-Comunitară este externalizată, dar în celelalte 30 de municipii reședință de județ este inclusă în primărie. Le vor face din pix, că numai așa pot lucra oamenii ăștia, și estimez probleme majore după aceea. Și iar vor modifica, și iar vor anula după două-trei zile.

Am emis o dispoziție la nivel de primărie și am anulat niște drepturi salariale, în ideea de a reduce aceste cheltuieli, acolo unde aveam posibilitatea legală. De asemenea, am luat măsura de a nu mai constitui - decât în parte - stimulentele. Este o măsură în limita legii. A venit sindicatul cu contractul colectiv de muncă de la Primăria Cluj-Napoca, să-mi arate cât a fost de consecvent primul-ministru al României când era primar. Din curiozitate, o să vi-l dau și dumneavoastră să vedeți drepturi, de exemplu la Primăria Satu Mare și la Primăria Cluj-Napoca, pe lângă ce e la Oradea; ai mei, îmi dau seama, sunt niște prigonți ai soartei față de primele, față de stimulentele, față de drepturile la căsătorie, la botez, față de numărul lor care este la Cluj-Napoca. Păi înainte de-a face ordine la Oradea, fă-ți domnule în curtea proprie! Una peste alta, aveți aceste date care sunt oficiale, sunt date la nivel național nu la nivelul județului Bihor și care arată din păcate dezastrul și situația în care ne aflăm. Sigur, România va trece peste criză, nu se pune problema să nu trecem peste criză, dar nu-i totuna cum trecem, nu-i totuna dacă ne faultăm singuri sau ne faultează guvernul pe toți cu iresponsabilitate. Când am văzut acest contract colectiv de muncă, m-am gândit: cum a putut premierul Boc să spună „pușca și cureaua lată/ce salarii și prime aveți odată”? O să vă fac o copie după acest contract ca să vedeți drepturile de la Primăria Cluj-Napoca. Vă facem o copie și după contractul colectiv de muncă de la Primăria Oradea (semnat înainte de a fi eu, eu nu am tăiat din drepturi), de la Primăria Satu Mare și de la Primăria Cluj-Napoca pentru comparație.

Guvernul ne-a blocat. Ce-i de făcut?

A mai fost un efect al crizei economice sprijinită de guvern. Vă spuneam că au luat foarte multe credite, și cum România trebuie să se încadreze într-un deficit bugetar negociat și cum inclusiv creditele pe care le au autoritățile locale intră în acest deficit, s-au impus plafoane de creditare pe care nu le putem depăși.

Știți că am angajat un credit de 15 milioane de euro care era gândit să fie folosit astfel: 9 milioane de euro anul acesta și 5 milioane de euro anul viitor pentru investiții în infrastructură, în drumuri, și un milion de euro pentru cofinanțări pe care trebuie să le asigurăm, de exemplu pentru proiectul cu cele 19 străzi reabilitate (intră în vigoare anul acesta). Am fost anunțați că, întrucât s-a atins plafonul național, nu putem să primim aprobare anul acesta pentru a face trageri din credit. Putem primi aprobări să încheiem contractul cu Banca Română de Dezvoltare, dar nu putem face trageri de credit numai anul viitor. Deci, cu toate că din investițiile care se fac la nivel de țară, o bună parte este făcută de autoritățile locale, prin această creditare masivă pe care a făcut-o guvernul în primele șase luni, ne blochează și pe noi, având chinga deficitului bugetar.

Deci noi nu putem să ne facem politica locală, pentru că nu-mi este totuna dacă pe Ogorului se

circulă normal cu mașina sau se circulă ca și pe calea ferată. Nu-mi e totuna dacă tirurile îmi distrug infrastructura din oraș sau circulă pe o stradă anume făcută să ajungă la depozite sau la firme. Dacă în parcul industrial nu am utilități, apetitul investitorilor va fi scăzut, în mod evident. Deci acești bani pe care noi îi luăm pleacă toți în investiții, în infrastructură, nu pleacă la salarii, dar nu putem să-i folosim, suntem blocați. Deci guvernul și-a luat maxim, pentru noi a stabilit niște plafoane foarte mici și acum municipalitățile sunt blocate, suntem blocați. Așteptăm și avem și răspunsul oficial.

Singurul lucru pe care l-au aprobat a fost acel un milion de euro cofinanțare, că blocam total și proiectul. Deci sunt niște lucruri total anormale. În general este o activitate foarte slabă, nu v-o spun ca politician, pentru că eu cred că acum trebuie mai puțină politică și mai multă normalitate și economie. Asta e ce trebuie făcut astăzi, or aștia numai politică fac, uitați-vă la ei. Se ceartă cine a dat 2% la pensii, este penibil. Se ceartă cine a făcut primul ciorna pe cele 32-37 de idei, dintre care nu știu câte sunt expirate, unele – cum spunea domnul Videanu – sunt penibile.

E normal așa ceva, oameni buni? Dacă veți face o comparație câți bani au venit în județul Bihor în general, o să vedeți că-i o catastrofă anul acesta față de anii trecuți. Bun, eu înțeleg că a scăzut bugetul României cu nu-știu-cât la sută, dar aș vrea să văd proporțional că vine ceva. Înțeleg că nu vin în Oradea, dar vreau să văd că vin în Sânmartin, că vin în Sântandrei, că vin în județul acesta. Pentru că totuși statul este un client important al companiilor private; înseamnă niște locuri de muncă, nu înseamnă niște șomeri. Niște oameni care vor să lucreze, dar n-au unde. Deci m-aș aștepta să văd din partea celor care-i reprezintă pe acești guvernanți în județul Bihor că fac ceva, că se duc, că se zbat, să văd că vin cumva proporțional cu scăderea globală, dar vin ceva în județul Bihor. Vedeți că vine ceva în județul Bihor?

În ceea ce privește PNL la nivel central, s-a stabilit o strategie pe care parlamentarii PNL o vor pune în practică în sesiunea parlamentară care vine și pe care dumneavoastră o puteți accesa pentru că este o chestiune publică. Iar în plan local, în ceea ce mă privește pe mine ca primar și echipa de la primărie, vom insista pe câteva elemente principale.

În primul rând, în continuare să ne restructurăm cheltuielile, asta înseamnă reducerea maximă a cheltuielilor de funcționare (chirii, salarii, telefoane, tot ce înseamnă aceste lucruri) și direcționarea acestor bani către investiții în folosul cetățeanului și care să se vadă.

O altă chestiune va fi să susținem investițiile din oraș. Aceste credite care au fost luate sunt folosite exclusiv pentru investiții care generează la rândul lor dezvoltare. Căi de comunicații bune înseamnă dezvoltare în viitor și avantaje pentru orădeanul de rând.

A treia chestiune este să grăbim la maxim accesarea fondurilor europene, în primul rând prin asigurarea cofinanțării necesare, pentru că sunt deja niște proiecte în curs, în al doilea rând prin depunerea pe toate axele - acolo unde există oportunități – a unor proiecte de finanțare. Începând de la infrastructură, terminând cu Ștrandul Municipal, cu situații de urgență, cu domeniul social, pe toate zonele. Și, nu în ultimul rând, niște politici de susținere a mediului economic local.

La dezbateră publică pe care intenționăm s-o organizăm acum, înainte de votarea propriu-zisă a bugetului (vom mai face o dezbateră publică ori în partea a doua a acestei săptămâni, vineri, ori în prima parte a săptămânii viitoare, luni), vom mai trece încă o dată în revistă propunerile pe care le-am făcut pentru taxe și impozite.

Știți că am propus reducerea impozitului pe clădiri la persoane juridice și vom clarifica și partea de facilități în așa fel încât dacă ți-ai plătit impozitul în avans să ai un discount, o reducere de 10%, iar dacă ți l-ai plătit la timp să ai o reducere de 5%. Decât să plătești 15% stimulente pentru recuperări, mai bine îi dau o facilitate cetățeanului sau companiei dacă-și plătește

impozitul la timp, îi dau o mână de ajutor inclusiv primăriei.

De asemenea, tot ce înseamnă încurajarea mediului de afaceri local. N-avem din păcate în administrația locală foarte multe pârghii de a interveni în această zonă economică, dar cele pe care le avem le vom folosi la maximum. În așa fel încât să trecem această criză cu efecte negative cât mai mici pentru orădeni. Dar năpasta asta care e pe capul nostru n-o să rămână fără urmări, și vorbesc foarte sincer cu dumneavoastră. Nu se poate așa ceva. Am stat și mi-am zis totuși se face ceva, se mișcă ceva. Nimic!

Au pus impozitul forfetar, o tâmpenie totală. M-a anunțat Delia Ungur:

- Domnule Bolojan, trebuie să suplimentați bugetul la Eurobusiness.

- Delia, vrei salarii mai mari? Oricum ești plătită de Zona Metropolitană, acolo faci muncă patriotică.

- Nu, trebuie să plătim impozitul forfetar.

- Păi, măi oameni buni, n-ați avut nici o activitate.

- Nu, noi trebuie să-l plătim.

- Păi când veți vinde primele terenuri, când o să faceți ceva...

- Nu, trebuie să-l plătim.

Care a fost efectul? Au închis o grămadă de companii.

Acuma s-au trezit că totuși o să-l schimbe puțin de la 1 ianuarie, că nu pot recunoaște că a fost o trăznaie totală. O chestiune total negândită.

Au anulat toate deductibilitățile fiscale pe anumite componente. Ce s-a întâmplat, au venit mai mulți bani la buget? Nu știu, trebuie făcută o analiză cât se poate de serioasă și cum au fost folosiți acești bani. Și banii câți au venit să-i dai pe salarii - într-un sistem nefuncțional din păcate, pentru că, într-adevăr, funcționarii publici care lucrează trebuie plătiți. Cei care fac performanță trebuie să primească stimulente, dar unde nu se muncește și nu se face nimic...

A fost întrebat Crin Antonescu cum a apreciat guvernarea Tăriceanu. A spus că cu cât se uită mai mult la Boc, cu atât îl vede pe Tăriceanu mai mare...